

Overweging zondag 25 september 2011.

Zelfs de allerduurste auto kan niet zwemmen
En als het nat is heeft 'ie moeite om te remmen
Daarom is er met het asfalt iets gedaan
Waardoor er nooit een druppel water op blijft staan
We weten allemaal dat goochelaars bedriegen
En dat geen mens waar ook ter wereld zelf kan vliegen
De ware reden dat het vliegtuig nu bestaat
Ligt in het feit dat zweven niet vanzelf gaat

We bouwen huizen om orkanen te weerstaan
En maken schepen om in elke storm te varen
Er wordt gesleuteld aan een lamp die nooit kapot zal gaan
Het wil alleen nog niet zo lukken
Om de vrede te bewaren

Elke nieuwe appelboom die wordt geboren
Heeft van nature niet de oren om te horen
Maar genetisch zullen wij hem dan wel leren
Om smaak en kwaliteit te garanderen

Als geen brug te ver is
Komt straks elke klok gelijk te staan
Als geen weg te lang is
Zal straks geen mens een ander mens meer slaan

Whooo

We bouwen huizen om orkanen te weerstaan
En maken schepen om in elke storm te varen
Er wordt gesleuteld aan een lamp die nooit kapot zal gaan
Het wil alleen nog niet zo lukken
Om de vrede te bewaren

Een muzikaal intro voor deze overweging.

We kunnen veel, we maken van alles maar zoals Ruth Jacott zingt:

We zijn niet in staat de vrede te bewaren.

Het verhaal van kleuren laat zien waar de schoen wringt. Elke kleur maar vaak ook ieder van ons denkt en meent dat hij of zij belangrijk is of vindt van zichzelf dat zij of hij belangrijker is dan de ander.

De ene religie meent ten opzichte van de andere religie dat zij de enige waarheid in pacht heeft.

De ene cultuur meent dat zij t.o.v. een andere cultuur beschaafder, beter, hoger is.

Het ene land meent dat zij bestaansrecht heeft terwijl een staat er naast geen bestaansrecht heeft.

Het ene volk vindt zich uitverkorener dan het andere.

En zo kan de rij nog worden aangevuld.

Uit al die voorbeelden komt naar voren dat discriminatie, veroordeling, misachting aan de orde van de dag is en als de gediscrimineerden, de veroordeelden en de misachte in opstand komt daartegen omdat hun veiligheid en hun rechtvaardigheidsgevoel met voeten wordt getreden, dan is het begin van geweld, van oorlog in het klein die kan uitmonden tot oorlog in het groot geboren.

We kunnen zoveel maar samenleven als broers en zussen van elkaar, als medemensen die elkaar respecteren, als mensen die eenheid vormen in verscheidenheid is sinds die eerste mensen op aarde kwamen blijkbaar niet mogelijk. En zo blijft vrede, een veilig bestaan voor ieder mens, het thema van de Vredesweek 2011 wellicht een utopie, een droom van mensen die tegen beter weten in, elke dag weer proberen er aan te werken maar

het ook elke dag weer zien mislukken. Zoals die Man van Nazareth het ook ooit zag mislukken.

En toch ... en toch hebben we idealisten zoals die Man van Nazareth en zoals de Boeddha, als Mahatma Ghandi, Nelson Mandela, bisschop Ramazinni die dit jaar de Pacem in Terris Peace and Freedom award krijgt uitgereikt voor zijn inzet voor vrede en gerechtigheid, nodig.

Maar ook al de mensen zonder naam, die kleine doodgewone vrouw of man bij ons in de buurt die door er gewoon te zijn en haar of zijn stem te verheffen tegen onrecht en onderdrukking, tegen geweld en zo dagelijks in het klein vrede proberen te bewaren tussen mensen in gezinnen, op straat, in bedrijven, in buurten.

Vorige week hoorde in een gesprek met Jan Terlouw, D66 senator, en nu de eerste minister van het Ministerie van Vrede dat in het leven is geroepen door IKV-Pax Christi.

Hem werd de vraag gesteld: stel nu dat u minister van Vrede zou zijn in dit kabinet of in een kabinet wat zou u dan voor een maatregelen afkondigen om vrede te bewerkstelligen.

Hij gaf als antwoord: ik zou alle maatregelen, alle wetten, alle aanpassingen aan regels van mijn ministerie en dat van alle ministeries van collega's toetsen aan wat zij bijdragen aan vrede en veiligheid van ieder mens. En als ze er niet aan bijdragen of als ze groepen mensen tekort doen of er nadelig voor uit zouden pakken dan moeten de regels, wetten en maatregelen zo worden aangepast dat ze wel bijdragen aan vrede en veiligheid. Pas dan kunnen we een stap in de goede richting zetten.

En als eerste zou natuurlijk de wetgeving en regels met betrekking tot bewapening direct moeten worden aangepast. Het is te gek dat wij mensen bewapenen die wapens gebruiken om tegen elkaar te gebruiken.

De vraag die we ons mogen stellen is: wat doen wij aan vrede? Wat doen wij aan 'elk mens een veilig bestaan' ? Misschien is de opmerking van Jan Terlouw ook op ons van toepassing. Als wij nu bij al onze handelingen, bij al onze beslissingen in het klein en in het groot de beslissing ook toetsen op wat zij bijdragen aan vrede, een veilig bestaan voor elke mens, wellicht dat we dan kleine stapjes zetten richt vrede. Vaak doen we handelingen en dingen die onbedoeld een negatieve uitwerking hebben op vrede. Soms zit het hem in een opmerking of in een blik die we iemand toewerpen. Soms zit het hem ook in keuzes die we maken. Een keuze in het stemhokje bijvoorbeeld de keuze voor een partij die voor een open samenleving is waar ook mensen met een andere cultuur, geloofsovertuiging of levensbeschouwing welkom zijn of voor een partij die streeft naar een gesloten samenleving en liever niet wil dat er veel mensen van buiten binnenkomen en zeker niet uit bepaalde landen of met een bepaalde geloofsovertuiging. Of bij de aanschaf van voorwerpen de keuze voor een 'verkeerd geproduceerd' product bijv. door kinderarbeid.

En dan heb we natuurlijk ook nog die andere meetlat. We hebben de meetlat van die Man van Nazareth. Paulus zegt 'Handel niet uit geldingsdrang of eigenwaan, maar acht in alle bescheidenheid de ander belangrijker dan uzelf. Heb niet alleen uw eigen belangen voor ogen, maar ook die van de ander. Laat onder u de gezindheid heersen die Christus Jezus had'. Jezus heeft ons geleerd om in alles de liefde voor de ander als meetlat te gebruiken. En dat maakt dat we niet onszelf maar juist altijd de ander centraal stellen. Dus net als Jan Terlouw altijd kijken wat mijn handelen en mijn beslissingen betekenen jezelf in relatie met die ander en wat ze betekenen voor de ander. Doe je jezelf en jouw relatie met die ander tekort of

geweld aan of je een ander tekort, herzie dan je handelingen en beslissingen

Laten wij allen als christenen, volgelingen van de Man van Nazareth en laten wij allen ministers zijn van het Ministerie van Vrede en heel bewust in het jaar dat voor ons ligt bij onszelf de beslissingen, de keuzes die we maken, de manier waarop we mensen benaderen of negeren eens onder loep nemen en langs de lat van Jan Terlouw en langs de lat van Jezus leggen. En dat wij de moed hebben daar waar wij niet voldoen aan de lijn die deze lat aangeeft ook andere keuzes of beslissingen durven te nemen dan is in de Vredesweek 2012 wellicht de vrede en een veilig bestaan voor elke mens, een beetje dichterbij gekomen. Dat het zo mag zijn.